

U S T A W A F E D E R A L N A

z dnia ... 2023 roku

O Radiofonii i Telewizji

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. 1. Zadaniem radiofonii i telewizji jest:

1. dostarczanie informacji,
  2. udostępnianie dóbr kultury i sztuki,
  3. ułatwianie korzystania z edukacji i dorobku nauki,
  4. dostarczanie rozrywki,
  5. popieranie krajowej twórczości audiowizualnej.
2. Odbiór programów krajowych i zagranicznych przeznaczonych przez nadawców do powszechnego odbioru jest wolny, z zachowaniem warunków określonych przepisami prawa.

Art. 2. 1. Prawo rozpowszechniania programów radiowych i telewizyjnych przysługuje jednostkom publicznej radiofonii i telewizji oraz osobom, które uzyskały koncesje na taką działalność.

2. Ustawy nie stosuje się do:

1. programu rozpowszechnianego lub rozprowadzanego wyłącznie w obrębie jednego budynku,
2. programu rozpowszechnianego lub rozprowadzanego w systemie, w którym urządzenia nadawcze i odbiorcze należą do tej samej osoby, prowadzącej działalność gospodarczą lub inną zarejestrowaną działalność publiczną, a treść programu ogranicza się do spraw związanych z tą działalnością i jest adresowana do pracowników lub innego określonego kręgu osób związanych z nadawcą,
3. programu rozprowadzanego w sieci kablowej, jeżeli liczba indywidualnych odbiorców nie przekracza 250.

Art. 3. Do radiofonii i telewizji stosuje się przepisy prawa prasowego, o ile ustawa nie stanowi inaczej.

Art. 4. W rozumieniu ustawy:

1. nadawca jest osobą, która tworzy lub zestawia programy i rozpowszechnia je lub przekazuje innym osobom w celu rozpowszechnienia w całości i bez zmian,
2. rozpowszechnianiem jest: a) bezprzewodowa emisja programu do równoczesnego, powszechnego odbioru (system powszechnego odbioru), b) wprowadzanie programu do sieci kablowej (system zbiorowego odbioru),
3. rozprowadzaniem jest przejmowanie w całości i bez zmian programu nadawcy krajowego i zagranicznego, rozpowszechnianego do powszechnego odbioru, i równoczesne jego rozpowszechnianie,
4. programem jest uporządkowany zestaw audycji radiowych lub telewizyjnych, regularnie rozpowszechniany, pochodzący od jednego nadawcy,
5. audycją jest część programu radiowego lub telewizyjnego, stanowiąca odrębną całość ze względu na treść, przeznaczenie lub autorstwo zawartych w niej przekazów,
6. reklama jest każdy przekaz zmierzający do promocji sprzedaży albo innych form korzystania z towarów lub usług, popierania określonych spraw lub idei albo do osiągnięcia innego efektu pożądanego przez reklamodawcę, nadawany za opłatą lub za inną formę wynagrodzenia,

7. sponsorem jest osoba, nie będąca nadawcą lub producentem audycji, która pośrednio lub bezpośrednio finansuje w całości lub w części tworzenie audycji w celu upowszechnienia swej nazwy, firmy lub znaku towarowego,
8. odbiornikiem radiowym albo telewizyjnym jest urządzenie techniczne dostosowane do odbioru programu,
9. przekazem tekstowym jest zbiór tekstów i nieruchomych obrazów, rozpowszechnianych za pomocą sygnału telewizyjnego równocześnie z programem.

Rozdział 2

Federalna Rada Radiofonii i Telewizji

Art. 5. Tworzy się Federalną Radę Radiofonii i Telewizji, zwana dalej "Federalną Radą", jako organ państwowy właściwy w sprawach radiofonii i telewizji.

Art. 6. 1. Federalna Rada stoi na straży wolności słowa w radiu i telewizji, samodzielności nadawców i interesów odbiorców oraz zapewnia otwarty i pluralistyczny charakter radiofonii i telewizji.

2. Do zadań Federalnej Rady należy w szczególności:
  1. projektowanie w porozumieniu z Prezydentem Federacji Arstoczeki kierunków polityki państwa w dziedzinie radiofonii i telewizji,
  2. określanie, w granicach upoważnień ustawowych, warunków prowadzenia działalności przez nadawców,

Art. 7. 1. W skład Federalnej Rady wchodzi dziewięciu członków powoływanych w jednoczesnym głosowaniu: 4 przez Parlament Federacji Arstoczeki, 2 przez Zgromadzenie Narodowe Prezydenckiej Republiki Arstoczeki i 3 przez Sejm IV Republiki Arstoczeki, spośród osób wykazujących się wiedzą i doświadczeniem w zakresie środków masowego przekazu.

2. Prezesa Federalnej Rady powołuje Prezydent Federacji Arstoczeki spośród grona członków Rady.
3. Federalna Rada wybiera ze swojego grona, na wniosek Prezesa, Wiceprezesa Federalnej Rady.
4. Kadencja członków Federalnej Rady trwa 6 lat, licząc od dnia powołania, przy czym co dwa lata kończy się kadencja jednej trzeciej członków. Członkowie Federalnej Rady pełnią swoje funkcje do czasu powołania ich następców.
5. Członek Federalnej Rady nie może być powołany na kolejną pięcioletnią kadencję.
6. Organ uprawniony do powołania członka Federalnej Rady może go odwołać wyłącznie w przypadku:
  1. gdy sam zrzeknie się swojej funkcji,
  2. ciężkiej choroby, uniemożliwiającej sprawowanie funkcji,
  3. skazania prawomocnym wyrokiem za popełnienie przestępstwa z winy umyślnej,
  4. rażącego naruszenia przepisów ustawy.
7. W przypadku odwołania członka lub jego śmierci przed upływem kadencji, właściwy organ powołuje nowego członka Federalnej Rady na okres do końca tej kadencji.

Art. 8. 1. Zakład pracy zatrudniający członka Federalnej Rady udzieli mu, na jego wniosek, urlopu bezpłatnego na czas sprawowania funkcji. Okres urlopu wlicza się do stażu pracy, od którego zależą uprawnienia wynikające ze stosunku pracy.

2. Członkom Federalnej Rady przysługuje wynagrodzenie, którego wysokość określa Prezydent Federacji Arstoczeki.
3. W okresie kadencji członków Federalnej Rady ulega zawieszeniu ich członkostwo:
  1. w partiach politycznych,

2. wewnątrz krajowych stowarzyszeń, związków zawodowych, związków pracodawców, organizacji kościelnych lub związków wyznaniowych.
4. Nie można łączyć funkcji członka Federalnej Rady z prowadzeniem działalności nadawcy lub producenta radiowego i telewizyjnego, zatrudnieniem u nadawcy lub producenta radiowego i telewizyjnego, posiadaniem udziałów lub akcji spółki będącej nadawcą lub producentem radiowym i telewizyjnym oraz z zatrudnieniem w administracji państwowej i samorządowej, ani prowadzeniem działalności publicznej nie dającej się pogodzić z godnością pełnionej funkcji

Art. 9. 1. Na podstawie ustaw i w celu ich wykonania Federalna Rada wydaje rozporządzenia i uchwały.

2. Federalna Rada podejmuje uchwały bezwzględną większością głosów ustawowej liczby członków.
3. Federalna Rada uchwała regulamin swoich obrad.

Art. 10. 1. Prezes Federalnej Rady kieruje jej pracami, reprezentuje Federalną Radę oraz wykonuje zadania określone w ustawie.

2. Prezes Federalnej Rady może żądać od nadawcy przedstawienia materiałów, dokumentów i udzielenia wyjaśnień w zakresie niezbędnym dla kontroli zgodności działania nadawcy z przepisami ustawy i warunkami koncesji.
3. Prezes Federalnej Rady może wezwać nadawcę do zaniechania działalności w zakresie tworzenia i rozpowszechniania programów, jeżeli naruszają one przepisy ustawy, uchwały Federalnej Rady lub warunki koncesji.
4. Prezes Federalnej Rady na podstawie uchwały tej Rady może wydać decyzję nakazującą zaniechanie przez nadawcę działania w zakresie, o którym mowa w ust. 3.

Rozdział 3

Programy radiowe i telewizyjne

Art. 13. 1. Nadawca kształtuje program samodzielnie w zakresie zadań określonych w art. 1 ust. 1 i ponosi odpowiedzialność za jego treść.

2. Przepis ust. 1 nie narusza odpowiedzialności innych osób za treść poszczególnych audycji.

Art. 14. 1. Nałożenie na nadawcę obowiązku lub zakazu rozpowszechniania określonej audycji lub przekazu może nastąpić wyłącznie na podstawie ustawy.

2. Audycje i przekazy nie pochodzące od nadawcy powinny być wyraźnie wyodrębnione w programie i oznaczone w sposób niebudzący wątpliwości, że nie pochodzą od nadawcy.

Art. 15. 1. Federalna Rada określa, w drodze rozporządzenia, minimalny udział w programie, nie mniejszy jednak niż 30% rocznego czasu nadawania programu, z wyłączeniem czasu przeznaczanego na dzienniki, transmisje sportowe, reklamy, teleturnieje i przekazy tekstowe, audycji wytworzonych przez producentów krajowych, z uwzględnieniem charakteru poszczególnych nadawców i ich programów.

2. Nadawcy przeznaczają co najmniej 10% rocznego czasu nadawania programu, z wyłączeniem czasu przeznaczanego na dzienniki, transmisje sportowe, reklamę, teleturnieje i przekazy tekstowe, na audycje wytworzone przez producentów krajowych innych niż nadawca. Organ koncesyjny może ustalić w koncesji wyższy minimalny udział tych audycji w czasie antenowym, z uwzględnieniem charakteru poszczególnych nadawców i ich programów.
3. Federalna Rada może określić, w drodze rozporządzenia, minimalny udział w programie audycji wytworzonych przez producentów europejskich, z uwzględnieniem charakteru poszczególnych nadawców i ich programów.

Art. 16. 1. Reklamy powinny być wyraźnie wyodrębnione w programie i oznaczone w sposób niebudzący wątpliwości, że są reklamami i nie pochodzą od nadawcy.

2. Reklamy nie powinny zajmować więcej niż 15% dziennego czasu nadawania programu i nie więcej niż 12 minut w ciągu godziny.
3. Federalna Rada określa, w drodze rozporządzenia, w ramach ustalonych w ust. 2, dopuszczalny wymiar czasowy reklam w programach publicznej radiofonii i telewizji.
4. Federalna Rada określa, w drodze rozporządzenia, zasady działalności reklamowej w programach radiofonii i telewizji. Przepisy art. 10 ust. 3 i 4 oraz art. 14 stosuje się odpowiednio.

Art. 17. 1. Audycje sponsorowane powinny być oznaczone przez wskazanie sponsora przed rozpoczęciem audycji lub po jej zakończeniu.

2. Sponsor nie może wpływać na treść audycji w sposób ograniczający samodzielność nadawcy. Sponsorowanie nie uwalnia nadawcy od odpowiedzialności za treść audycji.
3. Federalna Rada może zakazać, w drodze rozporządzenia, sponsorowania określonych audycji lub określonych sposobów sponsorowania.

Art. 18. 1. Audycje nie mogą propagować działań sprzecznych z prawem, z Arstoczkańską racją stanu oraz postaw i poglądów sprzecznych z moralnością i dobrem społecznym.

2. Audycje powinny szanować uczucia religijne odbiorców, a także respektować chrześcijański system wartości.
3. Audycje, które mogą zagrażać psychicznemu, uczuciowemu lub fizycznemu rozwojowi dzieci i młodzieży, nie mogą być rozpowszechniane między godziną 6 rano a godziną 23.
4. Federalna Rada może określić, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady rozpowszechniania audycji objętych w ust. 3.

Art. 19. 1. Działalność nadawcy polegająca na tworzeniu i zestawianiu programu prowadzona jest w formie redakcji w rozumieniu przepisów prawa prasowego.

2. Do przekazów tekstowych stosuje się odpowiednio przepisy o tworzeniu i rozpowszechnianiu programów radiowych i telewizyjnych.

Art. 20. 1. Nadawca utrwała audycje na odpowiednich nośnikach i przechowuje je przez okres 21 dni od dnia rozpowszechnienia audycji. Po upływie tego okresu przechowuje się zapisy audycji będących przedmiotem postępowania przed organami państwowymi do czasu zakończenia tego postępowania.

2. Osobie, która twierdzi, że treść audycji narusza jej prawa, należy na jej pisemny wniosek i na koszt nadawcy udostępnić zapis audycji lub wydać taki zapis na jej koszt, w terminie 7 dni od dnia złożenia wniosku.
3. W przypadku odmowy udostępnienia zapisu audycji, osobie, o której mowa w ust. 2, przysługuje prawo do dochodzenia roszczeń o udostępnienie zapisu na drodze sądowej; sądem właściwym w tych sprawach jest sąd wojewódzki.

Rozdział 4

Publiczna radiofonia i telewizja

Art. 21. 1. Do zadań publicznej radiofonii i telewizji należy w szczególności:

1. tworzenie i rozpowszechnianie ogólnokrajowych i regionalnych programów radiowych i telewizyjnych,
2. budowa i eksploatacja nadawczych i przekaźnikowych stacji radiowych i telewizyjnych,
3. rozpowszechnianie przekazów tekstowych,
4. prowadzenie prac nad nowymi technikami tworzenia i rozpowszechniania programów radiowych i telewizyjnych,

5. prowadzenie działalności produkcyjnej, usługowej i handlowej związanej z twórczością audiowizualną, w tym eksportu i importu,
  6. popieranie twórczości artystycznej, literackiej, naukowej oraz działalności oświatowej,
  7. tworzenie i udostępnianie programów edukacyjnych na użytek środowisk polonijnych oraz Polaków zamieszkałych za granicą.
2. Programy publicznej radiofonii i telewizji powinny:
1. kierować się odpowiedzialnością za słowo i dbać o dobre imię publicznej radiofonii i telewizji,
  2. rzetelnie ukazywać różnorodność wydarzeń i zjawisk w kraju i za granicą,
  3. sprzyjać swobodnemu kształtowaniu się poglądów obywateli oraz formowaniu się opinii publicznej,
  4. umożliwiać obywatelom i ich organizacjom uczestnictwo w życiu publicznym poprzez prezentowanie zróżnicowanych poglądów i stanowisk oraz wykonywanie prawa do kontroli i krytyki społecznej,
  5. służyć rozwojowi kultury, nauki i oświaty, ze szczególnym uwzględnieniem Arstoczańskiego dorobku intelektualnego i artystycznego,
  6. respektować chrześcijański system wartości, za podstawę przyjmując uniwersalne zasady etyki,
  7. służyć umacnianiu rodziny,
  8. służyć zwalczaniu patologii społecznych,
  9. uwzględniać potrzeby mniejszości narodowych i grup etnicznych.

Art. 22. 1. Organy państwowe mogą podejmować decyzje w sprawach działalności jednostek publicznej radiofonii i telewizji tylko w przypadkach przewidzianych ustawami.

2. Jednostki publicznej radiofonii i telewizji umożliwiają naczelnym organom państwowym bezpośrednią prezentację oraz wyjaśnianie polityki państwa.

Art. 23. 1. Jednostki publicznej radiofonii i telewizji stwarzają partiom politycznym możliwość przedstawienia stanowiska w ważnych sprawach publicznych.

2. Uprawnienia przewidziane w ust. 1 stosuje się odpowiednio do ogólnokrajowych organizacji związków zawodowych i związków pracodawców.
3. Tryb postępowania w sprawach, o których mowa w ust. 1, określa, w drodze rozporządzenia, Federalna Rada.

Art. 24. 1. Partiom politycznym i innym organizacjom uczestniczącym w wyborach powszechnych zapewnia się możliwość rozpowszechniania audycji wyborczych w programach publicznej radiofonii i telewizji na zasadach określonych odrębnymi przepisami.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do kandydatów na urząd prezydenta w Federacji Arstoczeki.

Art. 25. 1. Jednostki publicznej radiofonii i telewizji mogą tworzyć i rozpowszechniać programy dla odbiorców za granicą w języku Arstoczańskim i w innych językach.

2. Jednostki publicznej radiofonii i telewizji są obowiązane tworzyć i rozpowszechniać audycje oświatowe dla szkół i innych placówek oświatowo-wychowawczych.
3. Audycje oświatowe powinny odpowiadać wymogom zawartym w szkolnych programach nauczania.
4. Koszty tworzenia audycji, o których mowa w ust. 1 i 2, są pokrywane z dotacji budżetu państwa.

5. Zakres i sposób prowadzenia działalności przewidzianej w ust. 1 i 2 oraz zasady pokrywania jej kosztów są określane w formie porozumień zawieranych między odpowiednio ministerstwem ds. ds. Edukacji i Kultury i ministerstwem ds. Finansów oraz jednostkami publicznej radiofonii i telewizji.

Art. 26. 1. Jednostki publicznej radiofonii i telewizji działają wyłącznie w formie jednoosobowej spółki akcyjnej Skarbu Państwa, zwanej dalej "spółką".

2. Telewizja publiczna tworzy spółkę "Telewizja Publiczna – Spółka Akcyjna", założoną w celu tworzenia i rozpowszechniania ogólnokrajowych programów I i II oraz regionalnych programów telewizyjnych.
3. Radiofonie publiczna tworzą:
  1. spółkę "Radio Arstoczki – Spółka Akcyjna", założoną w celu tworzenia i rozpowszechniania ogólnokrajowych programów radiowych,
  2. spółki zawierające umowy w celu tworzenia i rozpowszechniania regionalnych programów radiowych, zwane dalej "spółkami radiofonii regionalnej".
4. Do spółek wymienionych w ust. 2 i 3 stosuje się, z zastrzeżeniem art. 27-30 ustawy, przepisy Kodeksu handlowego, z wyjątkiem przepisów art. 313 i 396.
5. Prezes Federalnej Rady, w porozumieniu z Ministerstwem ds. Transportu, Telekomunikacji i Energii, przydziela spółkom częstotliwości niezbędne do wykonywania ich ustawowych zadań.
6. Ministerstwo ds. Transportu, Telekomunikacji i Energii przekazuje Federalnej Radzie dla spółek tworzących i rozpowszechniających:
  1. ogólnokrajowe programy telewizyjne – częstotliwości niezbędne do pokrycia kraju zasięgiem odbioru programu "Telewizja Publiczna (I)" i "Telewizja Publiczna II",
  2. ogólnokrajowe programy radiowe – częstotliwości niezbędne do pokrycia kraju zasięgiem odbioru programów pierwszego, drugiego, trzeciego i czwartego oraz częstotliwości niezbędne do rozpowszechniania programów radiowych dla odbiorców za granicą,
  3. regionalne programy telewizyjne – częstotliwości niezbędne do rozpowszechniania regionalnych programów telewizyjnych,
  4. regionalne programy radiowe – częstotliwości niezbędne do rozpowszechniania regionalnych programów radiowych.

Art. 27. 1. Zarząd spółki liczy od jednego do pięciu członków.

2. Członków zarządu, w tym prezesa zarządu, powołuje i odwołuje rada nadzorcza większością dwóch trzecich głosów w obecności co najmniej trzech czwartych jej członków.
3. Kadencja zarządu trwa cztery lata.

Art. 28. 1. Rada nadzorcza liczy od pięciu do dziewięciu członków. Członków rady nadzorczej powołuje Federalna Rada, z wyjątkiem jednego, którego powołuje Ministerstwo ds. Finansów.

2. Rada nadzorcza podejmuje uchwały bezwzględną większością głosów w obecności co najmniej połowy składu rady.
3. Rada nadzorcza wybiera spośród swego grona Prezesa.
4. Rada nadzoruje uchwałę regulamin określający tryb jej działania.
5. Kadencja rady nadzorczej trwa trzy lata.
6. Zgody rady nadzorczej wymaga:
  1. nawiązywanie i rozwiązywanie stosunku pracy z osobami zajmującymi stanowiska kierownicze określone w statucie spółki,

2. zawarcie lub przystąpienie przez spółkę do umowy zbiorowej z przedstawicielami pracowników,
3. zawarcie, przystąpienie lub wyjście ze spółki, o której mowa w art. 26 ust. 1, a także nabycie lub zbycie udziałów lub akcji w takiej spółce,
4. zbycie lub obciążenie nieruchomości.
7. Statut spółki określa zasady powoływania i funkcjonowania rady programowej jako organu opiniodawczo-doradczego zarządu w sprawach programowych. Rada programowa reprezentuje ugrupowania parlamentarne oraz społeczne interesy i oczekiwania związane z działalnością programów spółki.

Art. 29. 1. W walnym zgromadzeniu Skarb Państwa reprezentowany jest przez Ministerstwo ds. Finansów.

2. Zarząd spółki nie jest związany poleceniami i zakazami ustanowionymi przez walne zgromadzenie, jeśli dotyczą one treści programu.
3. Zmiana statutu spółki wymaga uprzedniej zgody Federalnej Rady.

Art. 30. 1. Tworzenie i rozpowszechnianie regionalnych programów telewizji publicznej należy do terenowych oddziałów spółki, o których mowa w art. 26 ust. 2.

2. Statut spółki określa zakres działania i zadania terenowego oddziału spółki.
3. Działalnością terenowego oddziału spółki kieruje dyrektor powoływany przez radę nadzorczą na wniosek zarządu spółki.
4. Organem opiniodawczo-doradczym dyrektora terenowego oddziału spółki jest rada programowa oddziału.
5. Federalna Rada, na wniosek zarządu spółki, po zapoznaniu się z opinią dyrektorów terenowych oddziałów, określi minimalny udział audycji tworzonych przez terenowe oddziały spółki w poszczególnych programach ogólnokrajowych.
6. Federalna Rada ustala minimalny udział terenowych oddziałów spółki w wpływach z opłat, o których mowa w art. 48 i 49.

Art. 31. 1. Przychodami spółek, o których mowa w art. 26 ust. 2 i 3, są wpływy pochodzące z:

1. opłat abonamentowych, odsetek za zwłokę w ich uiszczeniu oraz kar za używanie niezarejestrowanych odbiorników radiowych i telewizyjnych, z zastrzeżeniem przepisu art. 50 ust. 1,
  2. obrotu prawami do audycji,
  3. reklam i audycji sponsorowanych,
  4. innych źródeł.
2. Przychodami spółek mogą być również dotacje z budżetu państwa.

Art. 32. W celu realizacji zadań radiofonii i telewizji publicznej spółki mogą tworzyć, za zgodą Federalnej Rady, podmioty gospodarcze przewidziane przepisami prawa.

Rozdział 5

Koncesje na rozpowszechnianie programów

Art. 33. 1. Rozpowszechnianie programów radiowych i telewizyjnych, z wyjątkiem programów publicznej radiofonii i telewizji, wymaga uzyskania koncesji.

2. Organem właściwym w sprawach koncesji jest Prezes Federalnej Rady.
3. Prezes Federalnej Rady podejmuje decyzje w sprawie koncesji na podstawie uchwały Federalnej Rady. Decyzja w tej sprawie jest ostateczna.

Art. 34. 1. Prezes Federalnej Rady w porozumieniu z Ministerstwem ds. Transportu, Telekomunikacji i Energii ogłasza w drukowanych dziennikach prasowych informacje o możliwościach uzyskania koncesji na rozpowszechnianie programów radiowych i telewizyjnych oraz ustala termin, nie krótszy niż 3 miesiące od dnia ogłoszenia, do składania wniosków o udzielenie koncesji.

2. Prezes Federalnej Rady podaje do publicznej wiadomości listę wnioskodawców uczestniczących w postępowaniu o udzielenie koncesji. W przypadku zgłoszenia większej liczby wniosków, przekraczających istniejące możliwości rozpowszechniania programów, są one rozpatrywane w ramach jednego postępowania.

Art. 35. 1. Koncesja może być udzielona osobie fizycznej, posiadającej obywatelstwo Federacji Arstoczki jednocześnie ze stałym miejscem zamieszkania w Federacji Arstoczki lub osobie prawnej, która ma statut siedzibę w Federacji Arstoczki.

2. Koncesja dla spółki z udziałem podmiotów zagranicznych może być udzielona, jeśli:
  1. udział podmiotów zagranicznych w kapitale zakładowym lub akcyjnym spółki nie przekracza 50%,
  2. umowa lub statut spółki przewidują: a) że członkami zarządu spółki i rady nadzorczej będą w większości obywatele Federacji Arstoczki, b) że w zgromadzeniu wspólników lub w walnym zgromadzeniu udział głosów podmiotów zagranicznych i podmiotów kontrolowanych przez podmioty zagraniczne nie może przekroczyć 50%.

Art. 36. 1. W postępowaniu o udzielenie koncesji ocenia się w szczególności:

1. stopień zgodności zamierzonej działalności programowej z zadaniami określonymi w art. 1 ust. 1 ustawy, z uwzględnieniem stopnia realizacji tych zadań przez innych nadawców działających na obszarze objętym koncesją,
  2. możliwość dokonania przez wnioskodawcę koniecznych inwestycji i finansowania programu,
  3. przewidywany udział w programie audycji wytworzonych przez nadawcę lub na jego zlecenie lub we współdziałaniu z innymi nadawcami,
  4. przewidywany udział audycji wytworzonych przez producentów krajowych w programie,
  5. dotychczasowe przestrzeganie przepisów dotyczących radiokomunikacji i środków masowego przekazu.
2. Koncesji nie udziela się, jeśli rozpowszechnianie programów przez wnioskodawcę mogłoby spowodować:
1. zagrożenie interesów kultury narodowej, dobrych obyczajów i wychowania, bezpieczeństwa i obronności państwa oraz naruszenie tajemnicy państwowej,
  2. osiągnięcie przez wnioskodawcę pozycji dominującej w dziedzinie środków masowego przekazu na danym terenie.
3. Koncesja może być udzielona na okres nie krótszy niż 3 lata oraz nie dłuższy niż 10 lat w przypadku telewizji i 7 lat w przypadku radiofonii.

Art. 37. 1. Koncesja określa w szczególności:

1. osobę nadawcy, jego siedzibę lub miejsce zamieszkania,
2. przedmiot działalności objętej koncesją,
3. sposób rozpowszechniania programu (rozsiewczy naziemny, rozsiewczy satelitalny, kablowy) oraz:
  - dla rozpowszechniania rozsiewczego naziemnego: a) lokalizację stacji, b) wysokość zawieszenia anteny, c) moc nadajnika, d) zysk i charakterystykę promieniowania anteny, e) częstotliwości, f) polaryzację,
  - dla rozpowszechniania rozsiewczego satelitalnego: g) nazwę wykorzystywanego satelity, h) położenie satelity na orbicie, i) częstotliwości, j) moc transpondera,

- dla rozpowszechniania kablowego: k) lokalizację stacji głównej, l) obszar objęty siecią kablową,
  - 4. rodzaj programu i czas jego rozpowszechniania,
  - 5. datę rozpoczęcia rozpowszechniania programu,
  - 6. termin wygaśnięcia koncesji,
  - 7. udział w programie audycji wytworzonych przez producentów krajowych.
2. Koncesja może określać inne warunki prowadzenia działalności, niezbędne dla realizacji przepisów ustawy.
  3. Koncesja w zakresie określonym w ust. 1 pkt 3 jest udzielana w porozumieniu z Ministerstwem ds. Transportu, Telekomunikacji i Energii.
  4. Federalna Rada, po zaświadczeniu opinii Ministerstwa ds. Transportu, Telekomunikacji i Energii, określi, w drodze rozporządzenia, dane, które powinien zawierać wniosek, oraz szczegółowy tryb postępowania w sprawach udzielania i cofania koncesji.

Art. 38. Koncesja może być cofnięta, jeśli:

1. rozpowszechnianie programów powoduje zagrożenie interesów kultury narodowej, bezpieczeństwa i obronności państwa oraz narusza normy dobrego obyczaju,
2. rozpowszechnianie programów powoduje osiągnięcie przez nadawcę pozycji dominującej w dziedzinie środków masowego przekazu na danym terenie,
3. nastąpi przejęcie bezpośredniej lub pośredniej kontroli nad działalnością nadawcy przez inną osobę,
4. działalność objęta koncesją jest wykonywana w sposób sprzeczny z ustawą lub warunkami określonymi w koncesji,
5. osoba posiadająca koncesję nie rozpocznie działalności w terminie 3 miesięcy od daty określonej w koncesji lub nie prowadzi działalności przez okres dłuższy niż 3 miesiące, chyba że opóźnienie rozpoczęcia nadawania lub przerwa zostały spowodowane okolicznościami niezależnymi od nadawcy.

Art. 39. Koncesja na rozpowszechnianie programu telewizyjnego obejmuje również wykorzystanie sygnału telewizyjnego do rozpowszechniania przekazów tekstowych.

Art. 40. 1. Za udzielenie koncesji pobiera się opłatę, niezależnie od opłat za używanie urządzeń radiokomunikacyjnych oraz używanie częstotliwości, przewidzianych w ustawie o częstotliwości.

2. Federalna Rada w porozumieniu z Ministerstwem ds. Finansów, uwzględniając charakter poszczególnych nadawców i ich programów, ustala, w drodze rozporządzenia, wysokość opłaty, o której mowa w ust. 1, oraz może określić podmioty zwolnione od opłaty.

Art. 41 1. Do czasu powołania pierwszego rządu Federalnego obowiązki w świetle niniejszej ustawy:

1. Ministerstwa ds. Finansów pełni Komisja ds. Finansów, powołana na podstawie Ustawy Federalnej o Finansach Federacji Arstoczeki,
2. Ministerstwa ds. Transportu, Telekomunikacji i Energii oraz Prezydenta Federacji Arstoczeki pełni komisja ds. mediów narodowych, która powoływana jest wg następującej procedury:
  - a. W ciągu 30 dni od uchwalenia niniejszej ustawy przeprowadza się jednoczesne głosowanie na forum Parlamentu Federacji Arstoczeki.
  - b. Siedmiu kandydatów o największej liczbie głosów zostaje członkami komisji.
  - c. Przewodniczący Parlamentu Federacji Arstoczeki wskazuje przewodniczącego komisji.
  - d. Przewodniczący Komisji może samodzielnie reprezentować komisję ds. mediów narodowych, lecz związany jest uchwałami komisji podejmowanymi zwykłą większością głosów w obecności przynajmniej połowy członków komisji.